

Felelősség tehetséget nevelni

A HÉT EMBERE Galli Zsolt vívóedző úgy érzi, van tartozása Békéscsaba felé

Galli Zsolt neve szorosan összeforrt a békéscsabai vívósporttal, októberben lesz negyedszázada, hogy elkezdett edzősködni. Éppen születésnapján kapta meg az Új Európa Alapítvány MOL Tehetség gondozásért Díjat. Lapunk ezen a héten őt választotta a hét emberének.

Gajdács Pál

– Honnan a vívás iránti szeretet? Mikor dönt el, hogy az edzősre adja a fejét?

– Nagypám, az ismert ügyvéd, Galli Károly kapcsolatban állt a békéscsabai vívóklub akkori edzőjével, Karácsonyi Lajossal, majd a szüleim vittek le először a terembe. Több-ször is abba akartam hagyni, mert én voltam a legfiatalabb a csoportban és az újak érkezésével mindig az alapokról kellett újrakezdennem, ezt meg nagyon untam. Jó barátságban voltam Szécsi Istvánnal, az akkor laminában ténykedő Hajtman Jánossal és Csetneki Istvánnal is. Egy alkalommal az akkor már edzősködő Hajtman megkért, helyettesítem őt. Később felvettek a főiskolára, majd a katonaság után Borsod megyében egy szarvasmarhatelepen helyezkedtem el. Másfél év után, 1986-ban Hajtman János keresett meg, s jelezte, lenne egy státus az Előre vívószakosztályában.

– Alig néhány esztendőnyi edzőskölés után igazai gyémántra bukkant...

– Tóth Hajnalkáról van szó, aki békéscsabai színekben nyert juniorként világbajnoki csapataranyat és egyéniben Európa-bajnokságot. Érdekes, mert Hajni törzösként kezdett, de a párbajtörvívás beindítása után rögtön jöttek a sikerek. Egy ideig még párhuzamosan űzte a két műfajt és később tö-

rözöként is egyre jobban vívott. Nagy felelősség, ha az ember igazi nagy tehetséget edz. Egy mondat jut eszembe: „Találj egy világbajnokot és próbáld meg nem elrontani!”

– Számatalan korosztályos válogatottat nevelt ki, de sok olyan tehetség is dolgozott a kezei alatt, akik különböző okok miatt idő előtt abbahagyták a vívást. Az edző ilyenkor nem érez csalódottságot, hogy annyi befektetett munka után nem teljesedhetett ki egy várhatóan ígéretes pályafutás?

– A vívás olyan sportág, amit sokáig kell tanulni. A térség adottságai miatt értségi után a legtöbb vívónk elkerül tőlünk. Egyfelől büszkék vagyunk rájuk, mert továbbtanulnak, de végtelenül szomorúak is. A többség a vívásban – a tanulásra koncentrálna – nem teljesedik ki.

– Soha nem gondolt arra, hogy elhagyja Békéscsabát, és mondjuk Budapesten vállaljon munkát?

– Számatalanszor hívtak hazai és külföldi szakosztályokhoz is. Tóth Hajni távozása után úgy volt, elköltözöm Tapolcára, de – és ezért nagyon hálás vagyok a megyeszékhely akkori vezetésének – megkértek, hogy maradjak. Később kiemelt sportágként, alacsony szintről sikerült felépíteni a békéscsabai klubot. Nagyon kötődöm ehhez a városhoz, itt laknak a rokonaim, a barátaim, szeretek itt élni. Úgy érzem, hogy van tartozásom a város felé.

– Tagja a Magyar Vívó Szövetség elnökségének. Elképzelése közül mi valósult már meg?

– A vidékbizottság elnökeként arra törekedtem, hogy emelkedjen a vidék presztízse. Felfölköző egyesületeket igyekszünk támogatni. Örülök annak, hogy a három szakág

Névjegy

GALLI ZSOLT vívóedző 1960. március 2-án, Gyulán született. Békéscsabán, a Rózsa Ferenc Gimnáziumban érettségizett, majd Hódmezővásárhelyen, az Állatorvos-tudományi Egyetem Allategészségügyi Főiskolai Karán diplomázott 1983-ban, a Testnevelési Főiskola szakedzői diplomáját 1991-ben szerezte meg. Huszonöt évvel ezelőtt kezdett el edzősködni a Viharsark fővárosában. Legismertebb tanítványa Tóth Hajnalka, kétszeres felnőtt csapatvilágbajnok párbajtörző. Három éve beavasztották a Magyar Vívó Szövetség elnökségébe.

utánpótlás-ranglistáinak legjobbjait is díjazni tudtuk.

– Ön szerint milyen tulajdonságokkal kell rendelkeznie a jó edzőnek?

– A legfontosabb, hogy jó pedagógus legyen, szeresse a gyerekeket, legyen elkötelezett a munkájában és rendelkezzen némi pszichológiai érzékkel. A legfontosabb talán, hogy törődjön a gyerekekkel, mindig legyen egy jó szava hozzájuk.

– Két gyermeke, Réka és Csaba is megpróbálkozott a vívással...

– Nem igazán akartam, hogy vívjanak, saját döntésük alapján ismerkedtek meg ezzel a sportággal. Mivel amúgy is keveset lehetek velük, így örültem, hogy mindketten az én csoportomba kerültek. A gyermekeim nem voltak igazán eredményesek, de azt szerettem volna, ha példát mutatnak.

– A sport, a feszített edzői munka híhetetlenül sok időt vesz el az életéből. A családja, felesége mennyire tud ezzel együtt élni?

– Tény, ami tény: igen sok esztendőnek kellett elteltelnie, mire a feleségem elfogadta a helyzetet. Biztosítja azt a nyugodt háttérrel, ami ahhoz kell, hogy a munkámat elvégezzem. Pedagógus, és a nyári időszakban igyekszünk minél több időt együtt eltölteni.

Galli Zsolt nagyon örül, hogy megkapta a MOL Tehetség gondozásért Díjat.